



ת"פ 46108/08/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 46108-08-21 מדינת ישראל נ' שלמה

בפני בעניין:	כבוד השופט טל ענר המאשימה נגד הנאשם	מדינת ישראל פלוני
-----------------	--	----------------------

גזר דין

רקע עובדתי

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בכתב אישום מתוקן המייחס לו 3 אישומים בגין ביצוע עבירות כנגד אשתו לשעבר (להלן: המתלוננת). שלושת האירועים, התרחשו בשנת 2021, תקופה בה בני הזוג היו פרודים, הורים לילד משותף, והמתלוננת הייתה בחודש הרביעי להריונה.
2. על פי האישום הראשון ביום 13.6.21 הגיעה המתלוננת לדירת הנאשם על מנת לקחת ציוד השייך לה וכן את כתובתה. בנסיבות אלה הנאשם קילל אותה, אחז בחוזקה בידה הימנית ומשך אותה אל מחוץ לבית ודרש ממנה שתיתן לו את מפתחות הרכב ורק אז הסכים למסור לה את הכתובה. בהמשך השליך הנאשם מהמדרגות שקית בגדים של המתלוננת. המתלוננת יצאה מהדירה והנאשם יצא בעקבותיה תוך שהוא מנסה לחטוף מידה את מכשיר הטלפון. המתלוננת רצה לכיוון רכבה והנאשם רץ אחריה אך היא נכנסה לרכבה ועזבה את המקום. בגין מעשים אלה הורשע הנאשם בעבירה של תקיפת בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
3. על פי האישום השני מספר ימים לפני אירועי האישום הראשון, על רקע ויכוח בין בני הזוג בנוגע למצבם הכלכלי, במסגרתו דרשה המתלוננת מהנאשם כסף אחרת תפעל לעיקול רכביו, אמר הנאשם למתלוננת "אם תעקלי את הרכבים ותפגעי לי בפרנסה אני אהרוג אותך". על כך, הורשע הנאשם באיומים, לפי סעיף 192

עמוד 1



לחוק העונשין תשל"ז-1977.

4. על פי האישום השלישי, כחודשיים עובר לאירועי האישום הראשון, ולאחר שהמתלוננת עזבה את דירת בני הזוג המשותפת ועברה להתגורר בבית אמה, שלח לה הנאשם הודעה קולית הכוללת גידופים רבים ואיומים כמפורט בכתב האישום. בין השאר אמר הנאשם "רימונים בלילה יזרקו לכם בתוך הבית..... **ברגע שהדם יעלה לי למוח אני לא יראה אף אחד..... אני יעשה לך טראומה לכל החיים.....אני לא צוחק איתך, אני מזהיר אותך, פעם אחרונה תיזהרי ממני**". בשל אמירות אלה הורשע הנאשם באיומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין תשל"ז-1977.

5. הוגש בעניינו של הנאשם תסקיר של שירות המבחן. בתסקיר מתוארות נסיבות חייו, התמודדויות אותן עבר בגילאים צעירים. הנאשם החל לעבוד עוד כנער צעיר. בשנת 2008 הקים עסק לניקיון והחזקת בניינים אותו הוא מנהל עד היום. הנאשם תיאר בפני שירות המבחן את יחסיו עם המתלוננת ואת המשבר הזוגי ביניהם, בעיקר לאחר לידת הבן הבכור. לאחר שהמתלוננת הרתה בפעם השנייה, תיאר הנאשם את המשך המשבר הזוגי ביניהם. כאשר המתלוננת ביקשה לסיים את הקשר ועזבה את הבית הייתה בשלבי הריון ראשוניים. הנאשם תיאר הליך גירושין קשה ומורכב שכלל עימותים ומאבקי כוח בענייני הרכוש והקשר עם הילדים. הנאשם שיתף כי כיום מקיים קשר זוגי חדש ומיטיב וכוונתו להינשא לבת זוגו הנוכחית.

6. בהתייחס לעבירות הנאשם תיאר בפני שירות המבחן אלימות הדדית והכחיש אלימות פיזית מצידו. שירות המבחן ראה בכך קבלת אחריות חלקית למעשיו. באשר לאישום השני והשלישי, הנאשם קיבל אחריות. לדבריו התקשה לווסת תגובותיו והתבטא כפי שהתבטא בשל רגשות פגיעה וכעס ונוכח דברים שהופנו כלפיו מצד אמה של המתלוננת, שלדבריו איימה עליו בניתוק הקשר בינו לבין ילדיו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם תופס עצמו כקורבן ומתקשה לבחון בביקורתיות את חלקו בהתדרדרות ובהסלמת היחסים הזוגיים. מאידך הביע הנאשם חרטה וציין כי מתאמץ לנהל כיום יחסים קורקטיים עם המתלוננת ונעזר לצורך כך בגורמי טיפול במסגרת ההליך בבית המשפט לענייני משפחה.

7. שירות המבחן שוחח עם המתלוננת שתיארה כי כיום נמנעת ממפגשים או מקשר עם הנאשם מחשש להתלקחות חוזרת של הסכסוך. עם זאת בני הזוג לשעבר עומדים בקשר בנוגע לילדיהם המשותפים והמתלוננת ציינה כי הנאשם הוא אב מיטיב לילדיו והיא רואה חשיבות רבה למעורבותו בחייהם. גורמי הטיפול מהלשכה לשירותים חברתיים, אליה הופנו בני הזוג ע"י בית המשפט לענייני משפחה, התרשמו כי שני בני הזוג טעונים ומתקשים לשלוט בכעסים. מנגד, בני הזוג משתפים פעולה עם גורמי הטיפול, נעזרים בהם ועורכים מאמצים למען ילדיהם המשותפים. שירות המבחן הציע לנאשם להשתלב בטיפול בתחום האלימות הזוגית אך הנאשם מסר כי סבור הפיק לקחים אישיים באשר להתנהלותו ואינו רואה כל צורך טיפולי מעבר למעורבות הטיפולית הקיימת ממילא במסגרת הליך הגירושין. לאור כל האמור לעיל, נוכח גורמי סיכון לצד סיכויי שיקום, ובהתבסס בעיקר על כך שהנאשם לא ביטא צורך בטיפול, לא בא שירות המבחן בהמלצה בעניינו.

8. טרם הטיעונים לעונש התקבלה חוו"ד של הממונה על עבודות השירות לפיה הנאשם כשיר לעבודות שירות.



9. התובעת, בטיעוניה לעונש עמדה על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, שלומה ובטחונה של המתלוננת. כמו כן עמדה התובעת על החומרה המיוחדת המיוחסת לעבירות המתבצעות בתוך התא המשפחתי. התובעת טענה כי מעשיו של הנאשם בריוניים ואימפולסיביים. בהתבסס על פסיקה אליה הופנית ביקשה התובעת לקבוע מתחם ענישה הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל וכן ענישה נלווית. בתוך מתחם הענישה הצביעה התובעת על העדר ההמלצה בתסקיר ומנגד על הודאתו של הנאשם ועברו הפלילי שהוא ישן מאוד. לפיכך ביקשה התובעת לגזור על הנאשם מאסר בפועל שלא יפחת מ-14 חודשים וכן עונשים נלווים, לרבות פיצוי למתלוננת.

10. ב"כ הנאשם סבור כי מתחם הענישה המתאים שונה לחלוטין מכפי שעתרה המאשימה. לטענתו האלימות המתוארת באישום הראשון היא ברף חומרה נמוך ביותר - משיכה ביד וניסיון לחטוף מכשיר טלפון. הסנגור תיאר את הרקע לביצוע העבירות, על משבר במערכת היחסים של בני הזוג שעלתה על שרטון. הסנגור טען שגם המתלוננת לא בחלה באמירות חריפות כלפי הנאשם. הוגש בעניין זה המסמך טל/2 אליו אתייחס בהמשך.

11. הסנגור הוסיף והצביע על כך שמדובר בעבירות ישנות, מלפני כשנתיים, ועל כך שמערכת היחסים בין בני הזוג כיום תקינה וקורקטית והם מגויסים לטיפול המשפחתי במסגרת הליך הגירושין. בנסיבות אלה, ובהתבסס על פסיקה שהוגשה, ביקש הסנגור לקבוע מתחם ענישה המתחיל ממאסר מותנה ומסתיים בשנה או פחות מכך. הסנגור ביקש לגזור את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה, דהיינו להסתפק בענישה צופה פני עתיד ולחילופין לגזור תקופת עבודות שירות קצרה ביותר על מנת שלא לסכן את קיום העסק של הנאשם ואת יציבותו הכלכלית, לרבות תשלום המזונות.

דין והכרעה

12. בית המשפט העליון חזר ושנה כי בעבירות אלימות המתבצעות בתוך התא המשפחתי גלומה חומרה מיוחדת הראויה לתגובה עונשית הולמת. כך למשל ציין כבוד השופט אלרון באחת הפרשות כי: **"עבירות אלימות נגד בן זוג פוגעות בשלמות גופו של בן הזוג, בביטחונו, בכבודו ובשלמות חייו. יש לייחס לעבירות אלו חומרה יתירה, באשר ככלל הן מתרחשות בין כתלי הבית באופן הסמוי מן העין, תוך ניצול פערי כוחות פיזיים בין בני הזוג, ולעיתים תוך ניצול תלות כלכלית ורגשית של בן או בת הזוג"** (רע"פ 2486/19 נאטור נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 11.4.19).

13. בענייננו פגע הנאשם בשלמות גופה של המתלוננת, באוטונומיה שלה, בשלוות נפשה ובביטחונה. באישום הראשון הופעלה אלימות בדרגה נמוכה (תפיסת יד, משיכה והתנהגות פרועה), לא נגרם נזק פיזי, אך יש לשער שנגרמו למתלוננת פגיעה נפשית, השפלה ופחד. באישום זה הפגיעה בערכים המוגנים אינה ברף חומרה גבוה.

14. באישום השני, ובפרט באישום השלישי מדובר בפגיעה משמעותית יותר בערכים המוגנים. דברי האיום שהשמיע הנאשם באישום זה היו ארוכים, מפורטים, גרפיים, ובעלי ניחוח עברייני מובהק שנועד להטיל במתלוננת מורא. עם זאת, יצוין כי מדובר באיומים שהופרחו לחלל האוויר בהודעה מוקלטת, ולא בעימות פרונטלי, ושהנאשם לא



עשה דבר על מנת לממשם חלילה.

15. הסניגור הגיש תמלול של הקלטת הודעות בהן לפי הטענה הטיחה המתלוננת בנאשם דברי איום וגידופים קשים. אפשרתי את הגשת התמלילים בשלב הטיעונים לעונש, אך משקלם בגזירת העונש מוגבל. ראשית, לא הוכחו הנסיבות והקונטקסט של השמעת הדברים. שנית (ועיקר), גם אם התבטאה המתלוננת בבטות כלפי הנאשם אין הדבר מצדיק את מעשיו או פוטר אותו מאחריות להם.

16. רמת הענישה בעבירות אלימות במשפחה מגוונת, בהתאם למידת האלימות שהופעלה, הנזק שנגרם, ובמקרים של השמעת איומים - טיבו של האיום ותוכנו; האם פרונטלי או בשיחה מרחוק; האם נעשה דבר מה למימוש האיום; האם לווה האיום באלימות פיזית או בכלי נשק (במקרה של איום פרונטלי) ועוד. **בהתחשב בכל אלה מצאתי כי מתחם העונש ההולם בענייננו נע בין 5 חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית.**

17. אציין, כי פסקי הדין אליהם הופנית על ידי המאשימה - רע"פ 6577/09, ע"פ 6758/07, ע"פ 11917/04, ע"פ 3633/21 ורע"פ 340/21 - עסקו כולם כאחד במקרים חמורים בהרבה המקרה שבפניי. בחלקם דובר בעבירות אלימות פיזית חוזרות ונשנות, בדרגת אלימות גבוהה בהרבה, בחבלות ובפציעות. חוששני שלא ניתן ללמוד רבות מפסקי דין אלה באשר למתחם הענישה המתאים בענייננו.

18. בתוך מתחם הענישה שקלתי את הודאת הנאשם, המגלמת קבלת אחריות על מעשיו וחרטה, וכן חסכון בזמן שיפוטי וייתור העדת המתלוננת על כל הכרוך בכך. עוד שקלתי את עברו הכולל הרשעות שהתיישנו, את הזמן שחלף מאז ביצוע העבירות ואת העובדה שבני הזוג נפרדו זה מכבר.

19. לבסוף שקלתי את שיקולי שיקומו של הנאשם ואת האמור בתסקיר שירות המבחן. אכן, התסקיר מצביע מחד על כך שטמונות בנאשם תוקפנות, אימפולסיביות מסוימת ונוקשות אישיותית שטרם זכו למענה טיפולי. מגד כולל התסקיר לא מעט נקודות אור, ובהן הרגיעה שהושגה בהליך הגירושין, שיתוף הפעולה עם גורמי הטיפול לטובת הילדים, היציבות התעסוקתית של הנאשם. כל אלה הביאוני למסקנה שיש לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם, אך בהיעדר אינדיקציה שיקומית מובהקת בדמות המלצה טיפולית ונוכח גורמי הסיכון המוזכרים בתסקיר - לא ניתן לסטות מן המתחם לקולא ויש לכלול בגזר הדין רכיב גמולי ממשי.

20. אשר על כן אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. **חמישה חודשי מאסר בפועל.** הנאשם ירצה את עונש המאסר בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה, החל ביום 6.7.23.

ב. **שישה חודשי מאסר על תנאי,** לבל יעבור הנאשם תוך שנתיים מהיום עבירה בה הורשע בתיק זה.



ג. התחייבות בגובה 4,000 ש"ח להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע עבירות בהן הורשע בתיק זה.

ד. פיצוי בסך 2,000 ₪ למתלוננת. הפיצוי ישולם תוך 30 יום.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ב' סיוון תשפ"ג, 22 מאי 2023, במעמד הצדדים.